

Beer Miklós, váci megyéspüspök beszéde CTMT 25. jubileumi konferenciáján (2016.02.26)

Nagy tisztelettel és szeretettel köszöntöm a konferencia minden résztvevőjét. Nekem megtiszteltetés, hogy Gyuri bátyám meghívott ide, itt lehetek, és együtt gondolkozhatunk, és az Úristen segítségével remélem, hogy megtaláljuk a közös utat!

Hadd kezdjem azzal, hogy a mi nemzedékünk számára, nagyon fontos történelmi pillanat volt közelmúltban, amikor Ferenc pápa és Kirill moszkvai pátriárka találkozott Havannában. Sokat beszélgettünk arról, latolgattuk, hogyan is jött létre ez a találkozó közel ezer évvel a nagy egyházszakadás után. S valamit megsejtettünk, azt, hogy mind a ketten eljutottak odáig, hogy nem egyiket kell a másikhoz hívni, hanem együtt kell elmenni egy közös ponthoz. Hogy ez éppen Kuba volt és Havanna, egy érdekes fiktóra a történelemnek, s én azt hiszem, hogy ma mikor itt együtt keressük a közös utat, cigány és nem cigány magyarok, erre kell rácsodálkoznunk. Megértenünk, hogy nem az a közös utunk, hogyha azt mondjuk, hogy kedves cigány testvérek, nyitva van a templom, katolikus, református, evangélikus templom, gyertek be ide. S meg vagyunk sértődve, hogy miért nem jönnek. Én azt hiszem, hogy ez az amit meg kell értenünk, s Tőkés László püspök testvéremnek is hadd adressáljam ezt a gondolatot, most, hogy jövőre 500 éves évfordulóját ünnepeljük a reformációnak. 500 év kellett ahhoz, hogy végre rájöjünk arra, hogy ne üzengessünk Genfben, meg Wittenbergben, hogy gyertek vissza Rómába, hanem keressük a közös utat.

Amikor az egyházak szerepéről tanácskozunk a cigányság ügyében, én azt hiszem ez az első, amit meg kell értenünk, hittel, alázattal. A körlevelemből idéztél Gyuri bátyám, igen, ez az én kiindulási pontom, hogy mindnyájan az Úristen képmását hordozzuk, akárhol és akármikor születtünk, s tiszteljük egymásban azt a legnagyobb kincset, hogy embernek születtünk.

Ebből kell kiindulnunk, és megértenünk az Úristen nagylelkűségét, hogy ennyiféle emberi kultúrával ajándékozta meg a történelmünket. Ha tényleg közös úton akarunk járni, Isten gyermekeinek a közös útján, akkor a saját kincseinket, a saját kultúránkban kell újra megtalálni, büszkén vallani, vállalni. Nem az egyformaság az egység nyitja, hanem a sokféleségnek a szeretet egysége!

Keressük a közös utat. És ez lenne a befejező gondoltom, az Úristen nagy türelemmel azt szoktam mondani, hogy szelíd türelemmel vezetget bennünket, csak vegyük már végre észre,

Keressük a közös utat...

Írta: Administrator

2016. április 12. kedd, 17:52 - Módosítás: 2016. április 12. kedd, 17:57

hogy ő vezet.

S most amikor Európa meg van zavarodva, a 21. század nagy kihívása, a népvándorlás előtt, akkor én két oldalról értékelem a mai konferencia vonatkozásában ezt a népvándorlást!

Egyrésről nagy veszélyt jelent, de egy nagy ajándékot is jelent. Nagy veszélyt jelent, mert most mindenki a népvándorlásról beszél, és hajlamosak vagyunk megint csak arra, hogy elfelejtsük a mi cigány testvéreinket, akik évszázadok óta itt vannak velünk együtt. De nagy előny is, hogy rácsodálkozunk arra, hogy ők itt vannak már évszázadok óta. És közös az utunk.

Tehát segítenünk kell nekik is meg nekünk is, önmagunknak, hogy megtaláljuk saját kincseinket, kultúránkat, értékeinket, és a közös úton a közös értékeket. Az Úristen gyermekei vagyunk, és ami igazán fontos, az közös, és sokszínűvé válhat ez a világ, hogyha Jézus-Krisztusban testvérként egymásra találunk.

Szívből kívánom a konferencia lelki kincseként, gyümölcseként, hogy ebben erősödjünk meg mindnyájan, akik ma itt vagyunk, és át tudjuk adni azoknak is, akiket képviselünk, hogy így tudjunk haladni a közös úton.

Az Úristen áldása legyen mindnyájunkon, hogy megtaláljuk a találkozási pontot, és együtt tudjunk tovább menni!

Isten áldja ezt a konferenciát!